

Preu 15 cèntims

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona..... 2 ptas. trimestre
 Fora ciutat..... 2 » »

Los suscriptors del interior reben las
 obras del folletí enquadernadas

FUNDADORS

Joseph Ximeno Planas
 Joan Bru Sanelement

DIRECTOR

F. Dalmases Gil

Redacció y Administració

Plassa del Pi, número 3, 2.º

(Bussó á l'escala)

En aquest número publicuém lo segón
 folletí del célebre drama de *Frederich
 Soler y Francesch Pelay Briz*

LA FALS

y l' últim folletí de

Lo virolet de Sant Guim

PROXIMAMENT

DON JOAN DE SERRALLONGA

¡ADEU SIAU!!!

Als meus amichs, als meus
 companys en lletras, al púb-
 lich en general, à tots quants
 han vingut interessantse per
 la sort meva y dels meus,
 al allunyarme de Barcelona
 pera lo cumpliment de la sen-
 tencia imposada, permeteume
 esplahi lo meu cor, enviant-
 vos desde aqueixas planas lo
 testimoni del meu etern agra-
 himent.

Bons amichs, bons com-
 panys, à reveure.

Joseph Ximeno Planas

CRÓNICA

Catalunya Nova.—La hora fatal

Pera ferse càrrech de lo que val el coro *Catalunya Nova*, cal sentirlo. En el concert á véus solas que varen donar el matí del diumenje passat al *Jardí Espanyol*, demostraren al públich que va assistirhi que saben cantar y saben lo que cãntan. La massa coral es nutrida y armonisa els tons d' una manera acabada, els únisonos surten admirables, lo qual fa que las pessas que cantan tingan una execussió justa y exuberant, lo que diu molt en favor del ardit mestre Morera, director del *Catalunya Nova*.

El programa, en sa major part format per pessas extrangeras, tenia un quelcom de exòtich, més, al anarse executant els números, se veyá que verdaderament la música es cosmopolita. Desde la eròtica *Cansó de taberna* al *Barqueijant*, y més encare els *Emigrants d' Irlanda*, lo públich aplaudí ab entusiasme al mestre y als cantants.

Els emigrants d' Irlanda es una composició musical sapada y vigorosa, plena de matissos delicats, difícil de cantar per un coro que no es més que coro; y, no obstant, va sortir rodona, ajustada, sencera, mereixent al final una entussiasta ovació. La lletra (traducció de Massó Torrents) no desmereix en res de la música.

Els segadors y Plany, cansóns populars catalanas armonisadas per el mestre Enrich Morera, foren també molt aplaudidas y mereixeren els honors de la repetició, particularment la primera. Notarem, no obstant, que al cantarse *El somni d' una verge*, del immortal Clavé, el mestre precipitava el compás, lo qual ens posá en el dupte de si l' havíam sentit massa poch á poch, ó si ell anava massa depressa.

En resúm, *Catalunya Nova* es un coro que posará molt amunt el bon nom de Catalunya per tot ahont vaigi, pel seu bon gust en cantar y per las composicions que canta.

*
* * *

Demá diumenje, en el tren de las 4 de la tarde, marxará cap á Sant Celoni, á sufrir en honra de las lletres catalanas el seu desterro, nostre bon amich y company de redacció don Joseph Ximeno Planas.

Comunicada la sentencia y á punt de vendrers els mobles embargats al pobre escriptor catalá, no li queda altre remey que cumplir estrictament la condemna que li han imposat els tribunals de justicia, y que l' allunyarà de Barcelona durant cinq anys, ¡cinq anys!

L' home de sort pot estar satisfet de la séva obra; ja no tindrà 'l seu enemich á la vora; al contrari, una barana imaginaria li allunya vinticinch kilómetros. Are sí que podrá escriure ab tota tranquilitat. ¿Quí será capás de senyalarlo ab el dit? Ell prou voldría que del amich Ximeno no s' en cantés gall ni gallina may més; ab aixó, pòden calcular ab quina rabiola déu veurer las manifestacions de simpatía que 's fan al crítich literari per ell perseguit.

Demá serán molts las personas amants del teatro catalá que anirán á despedir al senyor Ximeno á la estació, alentantlo pera continuar ab més ardiment que may la campanya ab tant mala fortuna comensada, en honra y profit de la escena catalana. Ell, no obstant, *l' autor original*, se parapetarà darrera del séu estoicisme de *doublé*, y dirá: «Ell que bravegi, la questió es que el públich va á veurer las *mévas* obras.» Y 's quedará tant tranquil, tirant cálculs de drets de representació imaginaris.

El gran trágich Corneille 's veigé en el transcurs de la seva vida fortament agredit per un crítich furiós que li negá la originalitat de una de sas millors obras, sense tindre rahó, y lo colós de la escena francesa no 'l va pas dur als tribunals, y aixó que de autors de la talla d' aquell no 'n surten cada centuria.

Ben al revés de lo que ha sucehit ab el procés de *La Suripanta*. L' ensanyament dut fins al ridícul, l' orgull elevat al paroxisme, han sigut las únicas cosas que ha sapigut treure en defensa seva l' autor de tants arreglos; ni un acte de desprendiment ni de humanitat tant sols durant el llarguíssim período del procés. Ell s' ha vist la reputació literaria malmesa, y, en lloch de procurar adobarla, s' ha remogut furiós com un llop engaviat, sense veurer que el verdader culpable de lo que li ha sucehit es ell, ell mateix.

Mes la sentencia que impossibilita á nostre bon amich de viurer entre nosaltres no 'l privará d' indagar, de llegir, d' escriurer, y demostrat está que pera fer sortir els llogigóns literaris del cau, es una bona fura.

La Redacció en pés de LO TEATRO REGIONAL al despedirlo l' abraza carinyosament, y li prega que continuhi treballant ab ardiment per la honra y la gloria de la Escena Catalana, sense fer cas d' aqueix entrebanch; jove es encare, molt jove, pera que la patria li puga deurer molt y molt; al despedirlo, donchs, no li devém dir ¡adéu!, sino ¡já reveurer!!!

A. LLIMONER.

A mon bon amich D. Joseph Ximeno Planas

REFRÁN EN ACCIÓ

No hay mal que por bien no venga,
 diu un refrán castellá,
 y 'ls refráns casi be sempre
 resultan ser grans vritats.

El cás que á vosté li pássa,
 si del refran ha duptat,
 estich cert que á aquestas horas
 ja vosté no 'n duptará.

¿Podía may esperarse
 que 'l que vosté cregué un mal,
 fos la causa de surtirni
 com á bolets 'ls companys...?

Jo crech que no s' ho esperaba:
 per lo tant, amich, deu dar
 las gracias al *suripanto*,
 que 'ls hi há proporcionat.

Sí, home, sí, creguim, fàssihó,
 las lletras li agrahirán:
 tingui llástima d' un home
 curt de sólfa y esgarrat.

L' infelís las necessita
 mes que 'ls que captan, 'l pá,
 pues es respecte de gracias,
 pobre de solemnitat.

Si 's tractés de porquerías
 y ofensas á la moral,
 de que ni fassin almoyna
 no 'n te cap necessitat,
 perque 'n té l' home per véndren,
 al per major y al detall.

Que per sa culpa vosté
 á desterro té d' anar...!
 á Cristo 'l crucificaren
 per predicar la vritat:
 y aixó qu' aquells temps hi había,
 com en aquets, tribunals.

Jo no sé de quina fusta
 estarían fabricats:
 sols sé que al *Just* condemnaren
 y absolgueren Barrabás,
 qu' era un lladre de primera
 y molt mes lleitj qu' un pecat.

Mes deixém aquet terreno,
 que 's fácil de relliscar,
 y donar jo no vull feina
 á qui fa tals escarbats,
 pues sé que péssas ab taras
 costan molt de colocar.

Així, pues, amich Ximeno,
 quan veurá lo resultat
 de tota aqueixa facéssia,
 estich cert que exclamará:

No hay mal que por bien no venga,
 com diuhen los castellans.

TOMÁS BOSCH.

Director del *Diario de Sabadell*.

Sabadell 15 de Maig de 1897.

CUATRE RATLLAS

Encara no me 'n sé avenir. Me sembla impos-
 sible que 'l Tribunal Suprem hagi declarat «No
 haber lugar» al recurs interposat per lo senyor
 Ximeno contra la sentencia dictada per l' Au-
 diencia de Barcelona en lo procés conegut, tan
 á Espanya com en aquestas remotas platjas, per
Lo plagi de La Suripanta.

La impresió que 'm causá sa lectura, no té
 explicació possible, no trovo paraulas, ni existei-
 xen, pera donarme sisquiera una petita idea.

Fá vintitres mesos que 'm trovo en aquesta
 desventurada Isla, empunyant lo fússell en de-
 fensa de la patria; durant aquet temps, han si-
 gut moltes las balas que he sentit xiular, com
 també so vist reventar á una distancia no major
 de trenta metros de mí, algunas granadas de
 dinamita disparadas per l' enemich y que sem-
 bravan la mort y la destrucció en un poble. En
 tots aquets casos, jamay so sofert una impresió
 com la rebuda per la lectura del inesperat fallo.

Tot era donar voltas y mes voltas al setmana-
 ri, que lluny de ma patria 'm portava una noti-
 cia que de tal manera m' afectava, pera veurer
 si en alguna de sas columnas venía la rectifi-
 cació; pero res, ni un mot, la sentencia era
 ferma.

Y acudintme reflexions que no puch escriu-
 rer, deixí escapar una exclamació, que tampoch
 vull apuntar, perque gracias á Dèu en Espanya
 tothom se la sab de memoria.

La honradés á n' en Ximeno no hi há qui li
 quití, ni li negui; en cambi, en Ferrer y Codina
 ha sigut despullat de la honradés literaria per
 sempre mes.

JOSEPH FRANQUESA.

Habana (Isla de Cuba) 29 Maig 1897.

¡DESTERRAT!

*A mon amich é inolvidable company Joseph
 Ximeno Planas, ab motiu de son desterro*

M'embarga una pena
 de nit y de día
 que, com agonía
 en mí s'ha arrelat.

La pensa ocupada
 per danys y tristesas,
 no'm don més empresas
 qu'estar cap-ficat.

No só ja aquell home
 de cómica nota,
 ja á mí se m'agota
 lo etern acudit.

Ja'l xiste no trovo,
 en lloch se'm presenta,
 y es que m' atormenta
 lo greu ab neguit.

ARTISTAS POPULARS

ENRICO GROSSI

En contes de riurer,
 no més ploraria,
 y no per manía,
 per fundat motiu.
 Motiu que m'entrista,
 m'abat y'm domina
 y'l cor m'enmatzina;
 ¡aixís mon cor viul

Igual que á un ser propi
 á tú 't considero
 per lo que't venero,
 per lo qu' has lluytat.
 Entera ma vida
 jo't consagraria,
 per tú jo aniría
 també desterrat.

Per causas injustas,
 amich, te fan guerra,
 sens véurer que s'erra
 per fi un tribunal.
 Buscant tú lo medi
 d'esmenar la escena,
 t'aplican la pena
 com á un criminal.

¿Y aixó no exaspera?
 ¿y aixó á ningú irrita?
 ¿aixó no'ns incita
 á fer lo qu'es just?
 ¿Aixó no demana,
 enérgica y llesta,
 renyida protesta
 ab un crit robust?

¿Es just que una plaga
 que no té cap forsa,
 s'enginyi per torsa
 de ferro'ls arrels
 de la nostra escena?...
 ¿Aixó no's pot créurer;
 avans hem de véurer
 lo cel sense estels!

¡Protesta, donchs, seria
 n'es la medicina,
 y may la ruina
 volguém ni'l fatich!
 ¡Que mori la farsa
 qu'impera, y malicia,
 y aném ab justicia
 á salvá á l'amich!

¡Salvemlo, qu'es pare,
 bon fill y espós digne,
 y quedi l'indigne
 per sempre aterrat!
 ¡Clamém ab frisansa
 del erro l'esmena,
 y mimbí la pena
 del trist desterrat!

ABELARDO COMA.

15 Juny 1897.

Per tractarse de dos companys nostres, atenem á la petició que 'ns han fet de insertar las duas cartas següents, en las que, com veurá el lector, se defensen de certs cárrechs que ha volgut inferirlos un setmanari.

Carta oberta

Estimat amich Dalmases: Espero de la amabilitat de vosté que 'm farà l' obsequi d' insertar la carta que segueix:

Sr. D. Francisco X. Godo, director de *L' Aureneta*.

Molt senyor meu y amich? La sèva lleugeresa m' espanta; sí, senyor, temo per vosté mateix; un home lleuger no pot tenirse per serio, y vosté, que 'n vol y realment deuría sentarne plassa, no podrà lograrho may, si algú s' adona de sas contradiccions que tan poch diuhen en favor de qui h' cau. Es vosté voluble com una noya aixalabrada, com una papallona, que are xucla la violeta, are la rosa... ¡Un xiquet mes de criteri fixo, per l' amor de Dèu... y una miqueta menos d' apassionament!

Vosté tal vegada no sab á lo qué vaig... donchs deixantme de reflexions, al grá.

S' ha estrenat en lo teatro Lírich una obreta que té per títul *Pedro Jiméñez*, y vosté, ó qui siga, mes sempre per vosté consentit, diu poch mes ó menos, en la revista que fá de la nova producció en l' últim número de *L' Aureneta*, «que la comedia castellana *Pedro Jiméñez* es un arreglo d' un' obra de Labiche, de quin original los senyors Ayné y García de Blahá van extreurer *La Baylarina*, comedia que al ser representada á *Romea no agradá...*» ¡Prou! May s' ha vist contradicció semblant... ¡Dir *L' Aureneta* que *La Baylarina* no agradá, quan lo mateix periòdich, ja allavors dirigit per vosté, en son número corresponent al 28 de Mars del any pasat, ó sia set días després del estreno, posa *La*

Baylarina en lo terreno dels verdaders éxits!, dihent entr' altres elogis:

«Las escenas entre Lluís y Conxita son cómicas y de bon gust, y el tipo de Sr. Tremoleda ha sigut hábilment portat á nostra escena. La prosa es correcte y xispejant, mantenint continuament la hilaritat del públich. *La Baylarina* tingué un verdader éxit, essent cridats els senyors Ayné y García á la escena al final de cada acte. Nostra enhorabona als senyors Ayné y García per sa lluhída tasca, aconsellantlosi que desprecihin certas *pequeñeces*, etc., etc...»

Are també podrián fer lo mateix, ¿veritat, senyor Godo?... ¡De manera que allavors *La Baylarina* ballava bé y avuy no! Ja sab vosté á qué 's deu aquest cambi tan radical d' apreciació... Repeteixo lo del principi: un xiquet menos d' apassionament.

¿Ha lligat caps entre lo dit en lo número prop passat de *L' Aureneta* respecte á *La Baylarina* y lo exposat després de son estreno, en Mars de 1896?

¿No li sembla á vosté qu' una publicació sense criteri fixo sols serveix de *riota* al públich imparcial?

Créguim, conduheixi *L' Aureneta* pe 'l bon camí, perque, á 'n aqueix pas, dintre de poch *volará* pera desapareixer per sempre, si altrás mans no la recullen... y es llástima que per una mala direcció...

De vosté s. s.

J. AYNÉ RABELL.

14 Juliol 1897.

Un fet escandalós

Sr. D. Francisco X. Godo.

Calumnia que algo queda, diu l' adagi castellá y aixó es certíssim. La pluja de falsetats que llençá sobre meu en son article de *L' Aureneta*, l'acusa á vosté de poca meditació en los assumptos, ja que, sense com va ni com ve, tan sols regintse pel dir d' una persona que l' ofici d' ell ja atestimonia son carácter, m' acusa d' un fet vergonyós en dos conceptes: primerament perque en l' article de referencia y que *L' Aureneta* á só de *tabals* me 'n declara serne autor, s' insultava á vosté, que rés tinch que dirne jo, y que 'l considerava un mestre meu y conseller; y segon, perque además de vosté s' insultava á dos amichs meus íntims, sobretot lo senyor Vilá y Dalmau; y 'l que, encar' que ho dupto, haurá enfredat l' amiatat que 'm dispensava. Jo, senyor Godo, no pretench acomérrerlo desvergonyidament, mes ben dit, escandalosament, com fa vosté, puig l'educació y la moral m' ho privan;

ARTISTAS POPULARS

SRTA. COLIVA

pero sí que l' hi descobriré públicament las causas infundadas que l' han conduhit, per mal de vosté y meu, á cometre un *fet inaudit*, que no l' hi puch perdonar sens una esmena, que, día á venir, haurá de publicar y que ja, llegida la present, l' hi dictará la conciencia, y no l' hi deixaré publicar l' orgull, tractantse d' un mestre y un deixeble.

Vosté no 'm negará que, eh los primers temps que arreplegá *L' Aureneta*, enfredorida y alabattend, á mí m' acullí ab carinyo y fins ab cert amor, com clarament ho demostren la munió de cartas íntimas que de vosté guardo, y además las lloansas que diferentes vegadas m' endreçá en lo citat periódich. Vinguí á Barcelona y vaig esser acullit en lo niu de redactors del periódich; franquejarem ab los demés, y anavam treballant, cada hú ab sas forças. Algunas vegadas incertava *L' Aureneta* solts y articles que confeccionava 'l senyor Ferrer y Codina, acometent al senyor Ximeno Planas, amich meu, y descubridor del plagi comés pel senyor Ferrer en *La Suripanta*, y que tan rebombori ha mogut; á vosté no l' hi plavía alló, per quin motiu privá á la redacció que 's repetís semblant cosa, y lográ fins expulsar de la mateixa al senyor Ferrer y Codina, del que vosté me 'n deya tantas imprecacions. Jo, alguna vegada, dada l' amiatat ab el citat Sr. Ximeno, enviaba algun treball al TEATRO REGIONAL, y al publicarlo, era objecte d' una

repulsa per part de vosté, dihentme que no volia que un colaborador del REGIONAL sigués redactor de *L'Aureneta*. Jo l'hi feya veurer l'erro que corria, puig la enemiñtat de lo senyor Ximeno res tenia que veurer ab mí; ja que res tenia que dir del bon fundador de lo TEATRO REGIONAL, no podia ferlhi un mal paper.

(Acabará al número pròxim.)

ANTON BUSQUETS PUNSET.

Ripoll 6 Juliol 1897.

Llista de la Suscripció voluntaria al acte d' adhessió y simpatía á D. Joseph Ximeno Planas y á favor de la séva familia ab motiu de la condemna recaiguda en lo procés conegut per lo *Plagi de La Suripanta*.

Joaquim Alsina y Galveny.—Lluís Torra.—Carlos Vila.—Miquel Estragués.—Marián Sánchez.—Carolina Bosch.—Joan Ruirá Martí.—Joan Campamá.—Narcís Oller.—Mateu Balasch.—Jaume Arquer.—*Niu Guerrer*.—Antón Bolix.—Lluís Cantero.—N. B. M.—Antón Garriga.

Número d' adhessiós fins avuy, 1232.

Se reben adhessiós y cantitats per aquest objecte en l' establiment *El Ingenio*, Raurich, 6.

UN RECORT de la campanya XIMENO

Llista dels PLAGIS descoberts

¡Tenorios!	Plagi descubert de Procés Veauradieux		
La Suripanta (1)	»	»	» Les Vacances du Mariage
A la prevenció	»	»	» Deux profonds scélérats
Las Carolinas (2)	»	»	» Por amor al prójimo
Africa	»	»	» Moi
Palos y á casa	»	»	» La Epístola de San Pablo
Otello ó il moro di	»	»	» Otello il moro di Valenzia
Un cop de telas	»	»	» Poste restante
Celos d' un rey	»	»	» Caiguda de clatell
Aucells de paper	»	»	» Un monsieur qui prend...
Nit d' aigua	»	»	» Vint duros per una nit
Castor y Polux	»	»	» Première ivresse!

La que, com ja digué lo senyor Ximeno, pot ampliarla notablement.

(1) Com ja se sab, l' autor Valabregue reclamá una indemnisió de 500 franchs.

(2) La obra *Por amor al prójimo* es de la casa Fhis-covich, y, descubert lo plagi, exigí al plagiari que 's despregués de la propietat de *Las Carolinas*. Lo plagiari no va ferse pregar gens. ¡Vegin si serveix lo desenmascarar plagiari!

Servey de fora

VENDRELL.—Durant la lluhida Festa major de aquesta important vila tindrán lloch las nits del dilluns y dimars, en l' espahió teatro del Tívoli, las representaciós de las celebradas óperas *La Dolores* y *Carmen*, posadas en escena baix la direcció del Mtre. Pérez Cabrero.—LL.

MATARÓ.—El «Ateneo Mataronés de la Classe Obreira» celebrá 'l dissapte passat, día 17, una escullida funció castellana á benefici de las familias dels desgraciats obrers Isern y Pera, que moriren lo día 15 del passat Juny en las obras del desvío de rieras.

Lo programa é molt variat é important.

Además de la orquesta «Los Vilas» y del primer actor Sr. Parreño, en atenció al caritatiu objecte que motivava la funció, prestaren gratuitament son valió concurs las actrius Sras. Huertas, Galcerán y Sanz, y 'ls actors senyors Cosmo y Manso de la companyia Bonaplata.—O.

SABADELL.—En lo «Teatro Campos,» la celebrada companyia de ópera y opereta «Giovannini» doná quatre úniques funciós lo dilluns, dimars, dimecres y dijous d' aquesta setmana.

La part instrumental aná á càrrech de la reputada orquesta «Fatxendas».—LL.

TARRASSA.—Ha transcorregut la festa major, quina 'ns ha portat gran nombre de forasters, als qui desitjó els hagi sigut grata la seva estancia entre nosaltres.

Sapiguda la gran afició que té 'l jovent tarrassench al art d' Himeneo, ja 's pot suposar que 'l ball es la diversió que mes ha dominat; per ço en las societats «Círcol Egarench,» «Cassinos del Comers,» «Artessans» y «Tarrassench,» s' han vist los seus salóns totas las nits atestats de concurrència.

Al «Ateneo Tarrassench» se celebrá una funció teatral la nit del diumenge. El clou d' aquesta fôu l' estreno d' una sarsuela castellana titulada *Los Eminentes*, deguda al jove d' aquesta ciutat Martí Alegre, siguent la música una recopilació de varias altras sarsuelas y alguna ópera, hábilment feta pel jove pianista, també tarrassench, en Joseph Gasset, qui rebé una ovació dels nombrosos concurrents, junt ab l' autor de la lletra.

A la «Joventut Católica,» se celebrá una vetllada á la mateixa hora, y á l' endemá representá la secció dramática de la mateixa societat una funció teatral composta d' un drama castellá.

A la iglesia parroquial se cantá, en l' ofici del primer día de la festa major, la gran missa de Gounod, y en lo dilluns, según día, se n' estrená una de *Requiem* del mestre de capella en March Biosca, de la que 'ls intelligents ne fan grans elogis.

En las tardes dels dits diumenges y dilluns, respectivament, se celebraren carreras de velocípedos y concerts per las orquestas de totas las societats.

En la nit del dimecres 7, gran funció de día de moda en el «Teatro Principal,» ahont la companyia del senyor Fuentes representá 'l drama d' Echegaray, *El Estigma*.—DEMERRA.

SANT FELIU de GUIXOLS, 19.—Diumenge passat la companyia de la tan simpática primera actriu donya Concepció Ferrer, baix la direcció del Sr. Tressols, posá en escena un aplaudit drama del eminent autor Sr. D. Joseph Echegaray. L' execució fou magistral per part dels Srs. Tressols, Daroqui, Guardia y Muñoz, y las Sras. Ferrer, Castillo, Pallardó y Guitart.

Donà fi la funció ab la bonica sarsuela en un acte, qual lletra es deguda á la ploma de don Conrat Colomer, ab música del mestre Fando, denominada: *Lo somni de la Ignocencia*, distingintshi notablement la tiple Pilar del Castillo, que fou objecte de molts aplausos, essent brillantment secundada per la Sra. Busútil y els Srs. Daroqui, Marcet y Romeu.

En preparació: estreno de *La caja misteriosa*, drama en tres actes y en rima, degut á l' inspiració del simpàtic jove d' aquesta localitat, D. Martíriá Riera. D' aquest drama ne tenim bonas noticias.—R. R. M.

NOVAS

Dimecres passat le sigué notificada la sentència á D. Joseph Ximeno Planas. Aquesta es de **desterro á mes de 25 kilómetros de Barcelona, durant tres anys, sis mesos, vintiún días, pago de una multa de doscentas cincuenta pessetas y pago de las costas.**

No contant lo senyor Ximeno ab bens de fortuna, deurá satisfacer la multa y las costas á rahó de un día mes de desterro per cada cinch pessetas que importin dits conceptes.

A la extinció aquesta aplica la lley lo producte que resulti de la venta dels mobles del senyor Ximeno, que, com es sabut, li foren embargats á instancia del senyor Ferrer, per quin motiu serán venuts en pública subasta.

Lo desterro imposat al senyor Ximeno lo priva de acostarse á 25 kilómetros de Barcelona. Pot viatjar per allí hont tingui per convenient, y, comunicantho al arcalde de la població hont se trovi domiciliat, trasladarse á un' altre localitat. No pot en cap manera, ni per cap classe de motiu, atravesar lo límit dels 25 kilómetros durant la extinció de la condemna. Aquesta no prescriu més que, pel *perdó del ofès*, ó per lo cumpliment de la condemna.

La lley no priva al senyor Ximeno de que continuhi dedicantse al cultiu de sas aficions literarias, ni tampoch de continuar, si ho té per convenient, presentant á la vergonya pública las usurpacions literarias, que algú cobra com á sevas á costa del ingeni dels altres.

La població escullida pera domiciliarse actualment nostre estimat amich D. Joseph Ximeno Planas, es Sant Celoni, la qual se troba á 51 kilómetros de Barcelona.

Surtirá, pera comensar á cumplir condemna, demá diumenge día 25, ab lo tren que surt de Barcelona (estació de Fransa) á las 4'08 tarde meridiá de Madrid).

Demá diumenge, com á despedida de nostre redactor senyor Ximeno, se donará en honor seu un banquet en lo que hi poden pendrer part tots quants ho desitjin. Lo preu del cubert s' ha ficsat á *tres pessetas*. Los que desitjin detalls los obtindrán en lo domicili oficial de la Comissió, Raurich, 6, *El Ingenio*, y en l' Administració d' aquest periódich.

A l' hora d' escriurer las presents ratllas, los inscrits eran numerosos.

Sabem que de diferentas societats recreativas anirán delegats ó comissions á despedir al senyor Ximeno á la estació.

Una comissió d' escriptors acompanyará al senyor Ximeno Planas en son viatge fins á San Celoni mateix.

Sabem de algunas empresas periodísticas que tenen lo propósit de remetre lo número franch, considerantlo suscriptor honorari, á D. Joseph Ximeno Planas durant lo temps que duri son desterro.

Es aquest un acte de deferencia que agrahirá de tot cor nostre apreciat amich.

En lo centro *Roger de Flor* s' hi representá lo diumenje passat, día 18, un drama castellá y la molt divertida sarsuela que porta per títol *¡Dorm!*—R.

GRACIA. Lo diumenje passat en el «Círculo de Propietarios» s' hi representá, després de la obra castellana *Los dulces de la boda*, 'l chistós juguet de D. Lluís Millá *La capseta dels petóns*, publicada en nostre folletí.—S.

FOMENT DE LA DEPENDENCIA MERCANTIL. Demá á la nit debutará en lo teatro d' aquest centre, la companyia que dirigeix l' aplaudit actor D. Joseph Casanovas, posant en escena lo drama *Juan José*.

SOCIETAT CORAL «BARCINO». Aquesta reputada societat ha organísat una secció recreativa la que de moment efectúa balls per la tarde veyentse molt concurreguts.

Varem assistir en un de dits balls, tenin el gust de sentir algunas composicions corexadas per la mateixa que foren molt aplaudidas, principalment lo inspirat waltz *Lo Crit de Guerra*, de son mestre y Director D. Ramón Bartumeus (pare), autor també de las mentadas composicions.—E.

ASSOCIACIÓ DE LLUISOS DE SANT PAU (*Amalia*, 38). Demá, día 25, festa de sant Jaume, en

aquesta tan lluhida com nombrosa associació, s'hi donarà a dos quarts de nou del vespre una gran funció a benefici de las Escuelas Gratuitas Nocturnas que dita Associació sosté, posantse en escena la pantomima en un acte y cinch cuadros *El hombre salvaje*, lo drama en dos actes *El solitario de Yuste* y lo joguet dramátich *La agonía de Colón*, quinas serán representadas per las mellors parts, y sens reparar en gastos de tratjes, armería, sabatería, etc., ab la deguda propietat que requereix son interesant argument.

Es de doldrer que dita associació no haija escollit per dit acte obras ab nostra parla.—J. Q. C.

CENTRE DE BARBERS. Tingué lloch el passat día 4, una extraordinaria funsió, composta de duas bonicas sarsuelas, en las quals debutaren las senyoretas Lolita, Soledad y Angelina Rodríguez, y el Sr. Rodríguez; ademes dels quals hi prengueren part els senyors Gispert, Estradés, León, Martínez, Suñer y Vila.

Per lo tocant al desempenyo que donaren a aquestas obras las senyoretas Rodríguez, demostraren esser molt estudiosas; lo Sr. Rodríguez ens demostrá dominar la escena per complert. Mereix també aplauso lo pianista senyor Bartumeus per lo bé que 's portá en las duas sarsuelas que ell acompanyá.—E.

LLUISOS DE BETLHEM. Diumenje, devant de una numerosa y distingida concurrencia, se representaren dos dramas en un acte. El primer se resentí de falta de ensaig, el segon molt bé, fense aplaudí el senyor Gumá y molt els senyors Padró y Santanachs. Se representá la divertida comedia *La qüestió son quartos*, en que feren passar un rato divertit a la concurrencia, per l'esmerat desempenyo per part de tots 'ls que hi prengueren part.

DESDE LA SETMANA PRÓXIMA

L' ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ DE

LO TEATRO REGIONAL

quedarán instaladas en la

Ronda de Sant Pere, 19 y 21, 1.º, 1.ª

Composició llegida per D. Hermenegild Goula en lo teatro Principal, la nit del 22 de Maig de 1897, en la funció en honor de D. Joseph Ximeno Planas (1).

A REVEURE

Adeu, Barcelona hermosa,
tú gronxares mon bressol,
la sort fera avuy se gosa
que no vegi lo teu sol.
Pel teatre d' eixa terra
vaig alsar un clam de guerra
contra 'l corch que s' hi aferra,
¡que tal lluyta es mon consoll!

¿Quí profaná lo teu temple?
¿Quí ton brill volgué entelar?
¿Quí fugint del bon exemple
ton solí va trepitjar!
Desde 'ls turons a la plana,
rica y de puresa ufana,
¡oh, tú, Escena Catalana,
torna com sempre a brillar!

Brilla, sí, y altre vegada
ostenta ton rich joyell
qu' enmotllá la hermosa Fada
del Art, en un somni bell.
Mostrat pura com ants eras,
produheix obras enciseras,
atravesa las fronteras
llensant de llum un destell.

Ab cap alt vaig al desterro,
no m' apena, no, 'l destí,
per tú guardo un cor de ferro,
¡que no estimarte es morí!
Per ta sort, la pensa mia
trevallará ab energia;
mostram ta victoria el día
que goijós torní a vení.

¡Adeu, Barcelona bella,
adeu, mon dols pensament,
lluny de tú, prehuada estrella,
si 'n tindré d' anyorament!
Ma llar, mos amichs, ta historia,
de ton teatre la gloria,
tot quant aymo, en ma memoria
guardaré jo eternament.

JOSEPH XIMENO PLANAS.

(1) Haventse agotat lo número en que siguié publicada aquesta composició, hem cregut convenient reproduhirla avuy.

LA REDACCIÓ.

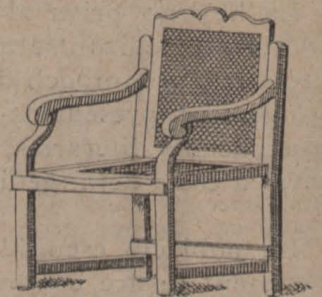
SILLONS ENREIXATS

PERA TEATRES Y ALTRES CENTRES RECREATIUS

Construccions sòlidas y econòmicas sens competencia

S' ENVIARÁ 'L CATÁLECH A QUI 'L SOLICITI

P. REIG: Universitat, 45 - BARCELONA

Per caracterisarse
los llapis

FORTON son los millors
PREU: TRES PESSETAS